

Szóbeli felvételi követelmények

görögkatolikus hittan

5. évfolyamra jelentkezők

A szóbeli vizsga leírása, menete: A szóbeli vizsga időtartama legfeljebb 10 perc. A felvételi vizsgán a jelentkező a vizsgáztató által feltett kérdésekre válaszol.

A szóbeli vizsgán használható segédeszközök: a szóbeli vizsgán nincs szükség segédeszközökre.

A szóbeli vizsga követelményei: alapvető imádságok; köszönési formák; a magyar görögkatolikus egyházmegyéék és püspökök nevei; parancsok; 7 szentség; ó- és újszövetségi történetek; nagyobb ünnepeink dátuma, összefoglalása, ikonjának felismerése

Alapvető imádságok

Mennyei Király, Vigasztaló, igazságnak
Lelke, ki mindenütt jelen vagy és mindeneket
betöltesz, minden jónak kútfeje és az életnek
megadója, jöjj el és lakozzál mibennünk, és
tisztíts meg minket minden szennytől, és
üdvözítsd, Jóságos, a mi lelkünket!

Mi Atyánk, ki a mennyekben vagy,
szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te
országod, legyen meg a te akaratod, mint a
mennyben, úgy a földön is! Mindennapi
kenyerünket add meg nekünk ma, és bocsásd
meg a mi vétkeinket, amint mi is
megbocsátunk az ellenünk vétőknek! És ne
vígy minket a kísértésbe, de szabadíts meg a
gonosztól!

Valóban méltó dicsérni téged Istenszüdő, a
boldogságot és szeplőtelent és a mi
Istenünknek anyját. Ki a keruboknál
tiszteltebb és a szeráfoknál hasonlíthatatlanul
dicsőbb vagy, ki az Istent, az Igét sérülés
nélkül szüled, téged valóságos Istenszüdő
magasztalunk!

Hitvallás

Hiszek egy Istenben, mindenható Atyában, mennynek és földnek, minden látható és láthatatlan dolgoknak teremtőjében.

És az egy Úrban, Krisztus Jézusban, Isten egyszüdőtt Fiában, ki az Atyától öröktől fogva szüledett, világosság világosságtól, igaz Isten igaz Istentől, aki szüledett és nem teremtetett, ki az Atyával **egylényegű**, ki által mindenek lettek. Aki miérettünk, emberekért és a mi üdvösségünkért mennyből alászállott és megtestesüledt a Szentlélektől és Szűz Máriától, és emberré lett. És megfeszítetett miérettünk Poncius Pilátus alatt, és szenvedett és eltemtetett és feltámadott harmadnapon az Írások szerint. És fölment a mennyekbe és ül az Atyának jobbján, és ismét eljövend dicsőséggel ítélni eleveneket és holtakat, és az ő országának nem lesz vége.

És a Szentlélekben, Urunkban és Elevenítőnkben, **ki az Atyától származik**, ki az Atyával és Fiúval együtt imádtatik és dicsőítetik, ki szólott a próféták által.

Hiszek egy, szent, katolikus és apostoli Anyaszentegyházban. Vallok egy keresztséget a bűnök bocsánatára. Várom a holtak föltámadását és a jövendő örök életet. Amen.

Köszönési formák

Általában:

Dicsőség Jézus Krisztusnak! — Dicsőség mindörökké!

Húsvéti időben:

Feltámadt Krisztus! — Valóban feltámadt!

Karácsonykor:

Krisztus születik! — Dicsőítsétek!

Mirováláskor (olajkenet), evangélium és keresztsókoláskor:

Krisztus Közöttünk! — Van és lesz!

Görögkatolikus Egyházunk püspökei

Hajdúdorogi Főegyházmegye – Kocsis Fülöp érsek-metropolita

Miskolci Egyházmegye – Orosz Atanáz megyéspüspök

Nyíregyházi Egyházmegye – Szocska A. Ábel megyéspüspök

Melyik egyházközséghez tartozol?

Hogy hívják a parókusodat?

A Tízparancsolat

- I. Uradat, Istenedet imádd, és csak neki szolgálj.
- II. Isten nevét hiába ne vedd.
- III. Az Úr napját szenteld meg.
- IV. Atyádat és anyádat tiszteld.
- V. Ne ölj.
- VI. Ne paráználkodj.
- VII. Ne lopj.
- VIII. Ne hazudj, és mások becsületében kárt ne tégy!
- IX. Felebarátod házastársát ne kívánd!
- X. Mások tulajdonát ne kívánd!

A két főparancs

1. Szeresd Uradat, Istenedet teljes szívedből és teljes lelkedből, teljes elmédből és minden erődből.
2. Szeresd felebarátodat, mint önmagadat.

Az Egyház öt parancsa

1. Az Anyaszentegyház ünnepeit szenteld meg.
2. Vasárnap és ünnepnap Szent Liturgián vegyél részt.
3. A parancsolt böjtöket tartsd meg.
4. Minden évben meggyónjál és legalább a húsvéti időben megáldozzál.
5. Házasságodat az Anyaszentegyház törvényei szerint kösd meg.

A hét szentség

1. Kereszttség
2. Bértálás
3. Bűnbánat szentsége
4. Szent Eukarisztia
5. Egyházi rend
6. Házasság
7. Betegek kenete

Ó- és Újszövetségi történetek

(tartalmi ismeret szükséges)

A világ teremtése (Ter 1,1-31)

Kezdetkor teremtette Isten az eget és a földet. A föld pusztta volt és üres, sötétség borította a mélységeket, és Isten lelke lebegett a vizek fölött. Isten szólt: „Legyen világosság”, és lett világosság. Isten látta, hogy a világosság jó. Isten elválasztotta a világosságot a sötétségtől. A világosságot nappalnak nevezte Isten, a sötétséget pedig éjszakának. Azután este lett és reggel: az első nap. Isten újra szólt: „A vizek közepén keletkezzék szilárd boltozat, és alkosson válaszfalat a vizek között.” Úgy is lett. Isten megalkotta a szilárd boltozatot, és elválasztotta vele a boltozat fölötti és a boltozat alatti vizeket. Isten a boltozatot égnek nevezte. Erre este lett és reggel: a második nap. Isten ismét szólt: „Gyűljenek össze az ég alatti vizek egy helyre, és emelkedjék ki a száraz.” Úgy is történt. Isten a szárazat földnek nevezte, az összefolyt vizeket pedig elnevezte tengernek. Isten látta, hogy ez jó. Akkor megint szólt Isten: „Teremjen a föld zöldellő növényeket, amelyek termést hoznak, és fákat, amelyek magot rejtő gyümölcsöt teremnek a földön.” Úgy is lett. A föld zöldellő növényeket termelt, amelyek termést hoznak fajuk szerint, és fákat, amelyek gyümölcsöt érlelnek, amelyben magvak vannak, a fajtának megfelelően. Isten látta, hogy ez jó. Este lett és reggel: a harmadik nap. Akkor megint szólt Isten: „Legyenek világító testek az égbolton, s válasszák el a nappalt az éjszakától. Ezek határozzák meg az ünnepeket, a napokat és az éveket. Fényeskedjenek az égbolton, s világítsák meg a földet.” Úgy is lett. Isten megteremtette a két nagy világítót. A nagyobbik világítót, hogy uralkodjék a nappalon és a kisebbik világítót, hogy uralkodjék az éjszakán, s hozzá még a csillagokat is. Isten az égboltra helyezte őket, hogy világítsanak a földnek, uralkodjanak a nappal és az éjszaka fölött, s válasszák el a világosságot meg a sötétséget. Isten látta, hogy ez jó. Este lett és reggel: a negyedik nap. Isten szólt: „A vizek teljenek meg élőlények sokaságával, az égen, a föld felett pedig röpködjenek madarak.” Úgy is történt. Isten megteremtette fajtájuk szerint a nagy tengeri állatokat és mind az élőlényeket, amelyek mozognak vagy a vízben úszkálnak. És a röpködő madarakat is, ugyancsak fajtájuk szerint. Isten látta, hogy ez jó. Isten megáldotta őket és így szólt: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a tengerek vizét, s a madarak is szaporodjanak a földön.” Este lett és reggel: az ötödik nap. Aztán szólt Isten: „Hozzon elő a föld élőlényeket fajuk szerint: háziállatokat, csúszómászókat és mezei vadakat fajuk szerint.” Úgy is történt. Isten megteremtette a mezei vadakat fajuk szerint, a háziállatokat fajuk szerint és az összes csúszómászt a földkerekségen, fajonként. Isten látta, hogy ez jó. Isten újra szólt: „Teremtsünk embert képmásunkra, magunkhoz hasonlónak. Ők uralkodjanak a tenger halai, az ég madarai, a háziállatok, a mezei vadak és az összes csúszómászó fölött, amely a földön mozog.” Isten megteremtette az embert, saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket. Isten megáldotta őket, Isten szólt hozzájuk: „Legyetek termékenyek, szaporodjatok, töltsétek be a földet és vonjátok uralmatok alá. Uralkodjatok a tenger halai, az ég madarai és minden állat fölött, amely a földön mozog.” Azután ezt mondta Isten: „Nézzétek, nektek adok minden növényt az egész földön, amely magot terem és minden fát, amely magot rejtő gyümölcsöt érlel, hogy táplálékotok legyen. A mező vadainak, az ég madarainak s mindennek, ami a földön mozog és lélegzik, minden zöld növényt táplálékul adok.” Úgy is történt. Isten látta, hogy nagyon jó mindaz, amit alkotott. Este lett és reggel: a hatodik nap.

Ábrahám áldozata (Ter 22,1-18)

Ezek után az események után történt, hogy Isten próbára tette Ábrahámot, és így szólt hozzá: „Ábrahám, Ábrahám!” „Itt vagyok” – felelte. Akkor ezt mondta neki: „Vedd egyetlen fiadat, akit szeretsz, Izsákot, menj Morija földjére, s ott mutasd be égőáldozatul azon a hegyen, amelyet majd megnevezek neked.” Másnap reggel Ábrahám korán fölkel, fölnyergelte szamarát, magával vitte két szolgáját és a fiát, Izsákot. Miután fát hasogatott az égőáldozathoz, fölkerelkedett, és elindult a hely felé, amelyet Isten mondott neki. A harmadik napon Ábrahám fölemelte szemét, és messziről meglátta a hegyet. Ábrahám azt mondta a szolgáknak: „Maradjatok itt a szamárral. Én és a fiam elmegyünk imádkozni, és utána visszatérünk hozzátok.” Ábrahám tehát fogta az égőáldozathoz szükséges fát, s fia, Izsák vállára adta, ő pedig kezébe vette a tüzet és a kést. Így mentek egymás mellett. Akkor Izsák megszólította Ábrahámot: „Atyám!” Az válaszolt: „Igen, fiam!” Ez azt mondta: „Lám, itt a tűz és a fa, de hol a bárány az égőáldozathoz?” Ábrahám így felelt: „Isten majd gondoskodik bárányról az égőáldozathoz, fiam.” Így mentek tovább egymás mellett. Mikor megérkeztek arra a helyre, amelyet Isten mondott neki, Ábrahám megépítette az oltárt, rárakta a fát, megkötözte a fiát, és az oltárra helyezte, a fa tetejére. Akkor Ábrahám kinyújtotta kezét, vette a kést, hogy feláldozza a fiát. De az Úr angyala rászólt az égből, és azt mondta: „Ábrahám, Ábrahám!” „Itt vagyok” – felelte. Az folytatta: „Ne nyújtsd ki kezedet a fiú felé, és ne árts neki. Most már tudom, hogy féled az Istent, és egyetlen fiadat sem tagadtad meg tőlem.” Amikor Ábrahám fölemelte szemét, látott egy kost, amely szarvánál fogva fennakadt a bozótban. Ábrahám odament, megfogta a kost, és feláldozta égőáldozatul a fia helyett. Ábrahám így nevezte a helyet: „az Úr gondoskodik”, ezért mondják mind a mai napig: „A hegyen, ahol az Úr gondoskodik.” Azután az Úr angyala az égből másodszor is szólt Ábrahámhoz, és mondta: „Magamra esküszöm – ez az Úr szava –, hogy mivel ezt tetted és egyetlen fiadat sem tagadtad meg tőlem, gazdagon megáldalak. Utódaidat megsokasítom, mint az ég csillagait és mint a tengerpart fővényét, utódaid elfoglalják majd az ellenség kapuját. Utódaid által nyer áldást a föld minden népe, mivel hallgattál a szavamra.”

Égő csipkebokor – Mózes küldetése – Isten neve (Kiv 3,1-15)

Mózes apósának, Jetrónak, Midián papjának a juhait őrizte. Egyszer messzire behajtott a juhokat a pusztába, és eljutott az Isten hegyéhez, a Hórebhez. Itt megjelent neki az Úr angyala a tűz lángjában, egy égő csipkebokorban. Mikor odanézett, látta, hogy a bokor ég, de nem ég el. Így szólt magában: „Odamegyek, és megnézem ezt a különös jelenséget, hadd lássam, miért nem ég el a csipkebokor.” Amikor az Úr látta, hogy vizsgálódva közeledik, az Isten megszólította a csipkebokorból: „Mózes, Mózes!” „Itt vagyok” – felelte. Erre így szólt: „Ne közelíts! Vedd le sarudat a lábadról, mert a hely, ahol állasz, szent föld.” Azután így folytatta: „Én vagyok az Isten, atyáid Istene: Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene.” Erre Mózes eltakarta arcát, mert félt Istenre tekinteni.

Az Úr pedig így szólt: „Láttam Egyiptomban élő népem nyomorúságát, és hallottam a munkafelügyelőkre vonatkozó panaszát; igen, ismerem szenvedését. Azért szálltam le, hogy kiszabadítsam az egyiptomiak hatalmából, és hogy kivezessek arról a földről egy szép, tágas országba, egy tejjel-mézzel folyó országba, a kánaániak, a hettiták, az amoriták, a periziták, a hivviták és a jebuziták területére. Most tehát Izrael fiainak a kiáltása felhatolt hozzám, és láttam a gyötrelmet is, amellyel az egyiptomiak kínozzák őket. Ezért menj, elküldelek a fáraóhoz, hogy népemet, Izrael fiait kivezessz Egyiptomból.”

Mózes ezt mondta Istennek: „Ha megérkezem Izrael fiaihoz és így szólok hozzájuk: Atyáitok Istene küldött, akkor majd megkérdezik: Mi a neve? – mit feleljek erre?” Isten ezt válaszolta: „Én vagyok, aki vagyok.” Azután folytatta: „Így beszélj Izrael fiaihoz: Aki van, az küldött engem hozzátok.” Azután még ezt mondta Isten Mózesnek: „Jahve, atyáitok Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene, Jákob Istene küldött hozzátok. Ez az én nevem minden időkre, s így kell neveznetek nemzedékről nemzedékre.”

Jézus születése - Karácsony (Mt 1,18-25. Lk 2,8-20. Mt 2,1-12)

Jézus Krisztus születésének ez a története: Anyja, Mária, Józsefnek a jegyese, még mielőtt egybekeltek volna, úgy találtatott, hogy gyermeket fogant a Szentlélektől. Férje, József igaz ember volt, nem akarta a nyilvánosság előtt megszégyeníteni, ezért úgy határozott, hogy titokban bocsátja el. Míg ezen töprengett, megjelent neki álmában az Úr angyala, és így szólt hozzá: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni feleségedet Máriát, hiszen a benne fogant élet a Szentlélektől van! Fiút szül, akit Jézusnak nevezel el, mert ő szabadítja meg népét bűneitől.” Ezek azért történtek, hogy beteljesedjék, amit az Úr a próféta szavával mondott: Íme, a szűz fogan és fiat szül, Emmánuel lesz a neve. Ez azt jelenti: Velünk az Isten. József erre fölébredt álmából és úgy tett, ahogy az Úr angyala parancsolta. Magához vette feleségét, de nem ismerte meg, míg világra nem hozta fiát, akinek a Jézus nevet adta.

Pásztorok tanyáztak a vidéken, kint a szabad ég alatt, és éjnek idején őrizték nyájukat. Egyszerre csak ott állt előttük az Úr angyala, és beragyogta őket az Úr dicsősége. Nagyon megijedtek. De az angyal így szólt hozzájuk: „Ne féljete! Íme, nagy örömet adok tudtul nektek, és az lesz majd az egész népnek. Ma megszületett a Megváltó nektek, Krisztus, az Úr, Dávid városában. Ez lesz a jel: Találtok egy jászolba fektetett, bepólyált gyermeket.” Hirtelen mennyei seregek sokasága vette körül az angyalt, és dicsőítette az Istent ezekkel a szavakkal: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jóakarat embereinek!” Mihelyt az angyalok visszatértek a mennybe, a pásztorok így szóltak egymáshoz: „Menjünk el Betlehembe, hadd lássuk a valóra vált beszédet, amit az Úr tudtunkra adott!” Gyorsan útra keltek, és megtalálták Máriát, Józsefet és a jászolban fekvő gyermeket. Miután látták, az ezen gyermekről nekik mondottak alapján ismerték fel. Aki csak hallotta, csodálkozott a pásztorok beszédén. Mária meg mind emlékezetébe véste szavait, és szívében egyeztette. A pásztorok hazatértek, dicsőítették és magasztalták az Istent mindenért, amit csak hallottak, és úgy láttak, ahogy tudtul adták nekik.

Amikor a júdeai Betlehemben Heródes király idejében Jézus megszületett, bölcsek jöttek napkeletről Jeruzsálembe, és kérdezősködtek: „Hol van a zsidók újszülött királya? Láttuk csillagát napkeleten, s eljöttünk, hogy bemutassuk neki hódolatunkat.” Ennek hallatára Heródes király megriadt, s vele egész Jeruzsálem. Összehívta tehát a főpapokat és a nép írástudóit, és tudakozódott tőlük, hol kell a Messiásnak születnie. „Júda Betlehemében – válaszolták –, mert így jövendölt a próféta: Te Betlehem, Júda földje, egyáltalán nem vagy oly kicsi Júda nemzetségei közt, hisz belőled származik majd a vezér, aki népemnek, Izraelnek pásztora lesz.” Erre Heródes titokban magához hívatta a bölcseket és pontosan megtudakolta tőlük a csillag feltűnésének idejét. Aztán elküldte őket Betlehembe: „Menjete – mondta – s szerezzete pontos értesülést a gyermek felől! Ha megtaláljátok, jelentséte nekem, hogy én is elmenjek és hódoljak neki.” Azok meghallgatták a királyt és útra keltek. S lám, a csillag, amelyet napkeleten láttak, vezette őket, míg végre meg nem állt a hely fölött, ahol a gyermek volt. A csillagot megpillantva nagyon megörültek. Bementek a házba, és meglátták a gyermeket anyjával, Máriával. Leborultak és hódoltak neki, majd elővették kincseiket s ajándékot adtak neki: aranyat, tömjént és mirhát. Mivel álmukban utasítást kaptak, hogy ne menjenek vissza Heródeshez, más úton tértek vissza hazájukba.

Jézus megkeresztelkedése – Vízkereszt (Mt 3,13-17)

Akkor Jézus Galileából elment Jánoshoz a Jordán mellé, hogy megkeresztelkedjék. János igyekezett visszatartani: „Nekem van szükségem a te keresztségedre – mondta –, s te jössz hozzám?” Jézus ezt mondta: „Hagyd ezt most! Illő, hogy mindent megtegyünk, ami elő van írva.” Erre engedett neki. Megkeresztelkedése után Jézus nyomban feljött a vízből. Akkor megnyílt az ég, és látta, hogy az Isten Lelke mint galamb leszállt, és föléje ereszkedett. Az égből szózat hallatszott: „Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik.”

Kenyérszaporítás (Mk 6,31-44)

Jézus így szólt tanítványaihoz: „Gyertek velem külön valamilyen csendes helyre, és pihenjete egy kicsit!” Mert annyian felkeresték őket, hogy még evésre sem maradt idejük. Bárába szálltak tehát, és elvonultak egy elhagyatott helyre, hogy magukban legyenek. De sokan látták, amikor elindultak, és kitalálták szándékukat. Erre a városokból mindenünnen gyalog odasiettek, és megelőzték őket. Amikor kiszállt, és látta a nagy tömeget, megesett rajtuk a szíve. Olyanok voltak, mint a juhok pásztor nélkül. Sok mindenre kezdte őket tanítani. Már későre járt az idő, tanítványai azért odamentek, és szóltak neki: „A vidék elhagyatott, s már késő van. Bocsásd el őket, hogy elmehessenek a környék tanyáira és falvaiba ennivalót venni.” Ő azonban így válaszolt: „Ti adjatok nekik enni!” Azok ezt felelték: „Talán elmenjünk, és vegyünk kétszáz dénárért kenyeret, hogy enni adjunk nekik?” Erre megkérdezte: „Hány kenyeretek van? Menjete, nézzéte meg!” Megtudták és jelentették: „Öt, és két halunk.” Erre meghagyta nekik, hogy csoportokban telepítsenek le mindenkit a zöld gyepre. Le is telepedtek, százas és ötvenes csoportokban. Akkor fogta az öt kenyeret és a két halat, föltekintett az égre, és hálát adott. Megtörte a kenyeret, s odaadta a tanítványoknak, hogy osszák szét. A két halat is szétosztotta. Mindenki evett és jól is lakott. A maradék kenyérből és halból tizenkét kosarat szedtek tele. A kenyérből csak férfiak ötezren ettek.

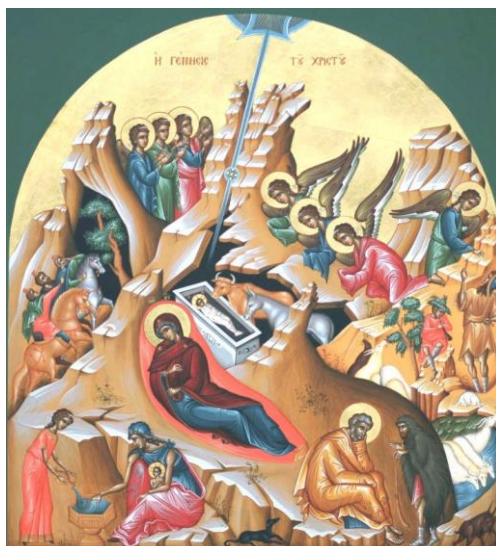
Jézus a vízen jár (Mt 14,23-33)

Jézus fölment a hegyre, hogy egyedül imádkozzék. Közben besötétedett, s ő ott volt egymagában. A bárka már jó pár stádiumnyira járt a parttól, hányták-vetették a hullámok, mert ellenszél fújt. Éjszaka, a negyedik őrváltás idején a víz tükrén elindult feléjük. Amikor a tanítványok észrevették, hogy a vízen jár, megrémültek. „Kísértet!” – mondták, s félelmükben kiabáltak: Jézus azonban megszólította őket: „Bátorság! Én vagyok, ne féljete!” Erre Péter így szólt: „Uram, ha te vagy, parancsold meg, hogy odamenjek hozzád a vízen!” „Gyere!” – felelte. Péter kilépett a bárkából, és elindult Jézus felé a vízen. Az erős szél láttára azonban megijedt, és amikor merülni kezdett, felkiáltott: „Uram, ments meg!” Jézus kinyújtotta a kezét és megfogta. „Te kishitű – vonta kérdőre –, miért kételkedtél?” Amikor beszállt a bárkába, a szél nyomban elült. Akik a bárkában voltak, leborultak előtte, és megvallották: „Valóban Isten Fia vagy!”

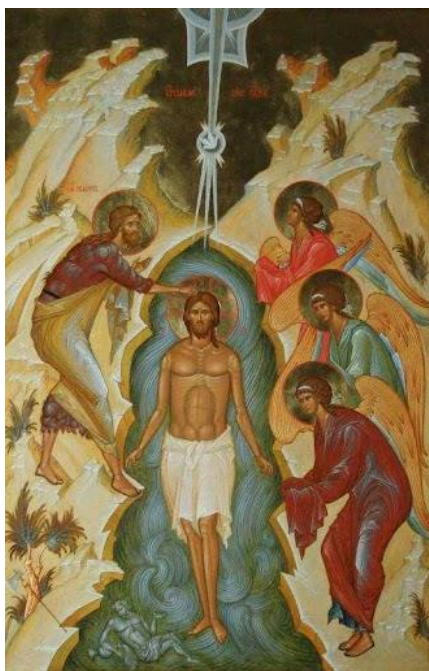
Ünnepeink

(tartalmi ismeret és az ikonok felismerése szükséges)

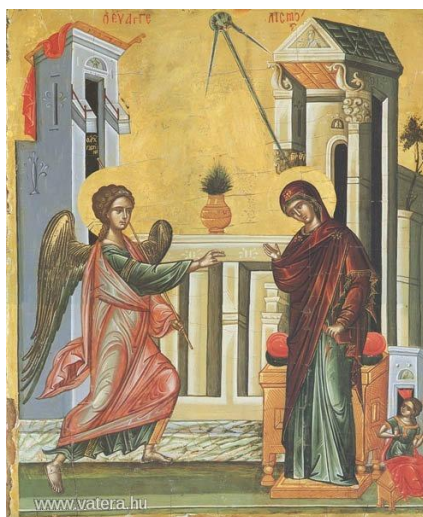
Jézus Krisztus születése – Karácsony

Jézus megkeresztelkedése – Vízkereszt

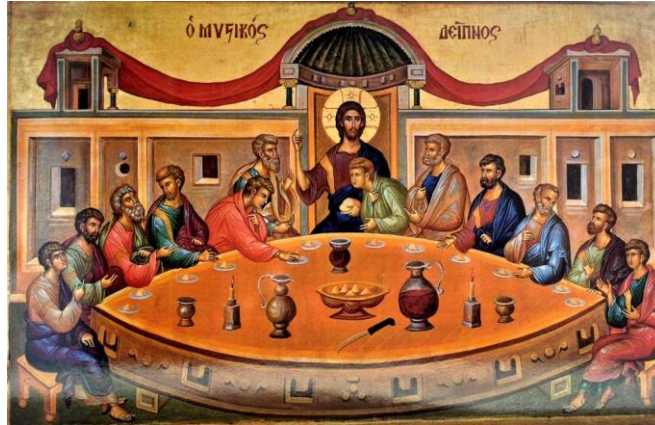

Örömhírvétel (Gyümölcsoltó Boldogasszony) – Március 25.

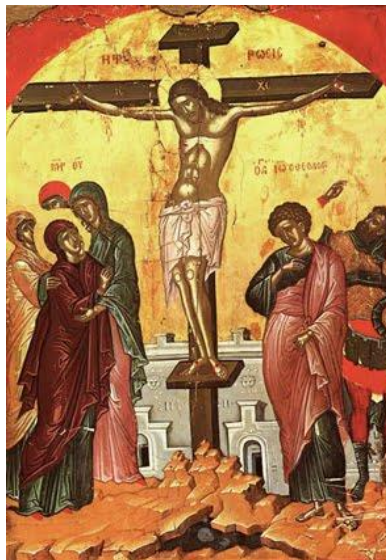
E napok után felesége, Erzsébet, gyermeket fogant, és öt hónapon át eltitkolta. „Ezt tette hát nekem az Úr – mondta – azokban a napokban, amikor rám tekintett, és ami az emberek előtt szégyenemre volt, attól megszabadított.” A hatodik hónapban az Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhez, aki egy Dávid házából való férfinak, Józsefnek volt a jegyese, és Máriának hívták. Az angyal belépett hozzá és megszólította: „Üdvözlégy, kegyelemmel teljes! Veled van az Úr! Áldottabb vagy minden asszonynál.” E szavak hallatára Mária zavarba jött, és gondolkozni kezdett rajta, miféle köszöntés ez. Az angyal ezt mondta neki: „Ne félj, Mária! Kegyelmet találtál Istennél. Gyermeket fogansz, fiút szülsz, és Jézusnak fogod elnevezni. Nagy lesz ő és a Magasságbeli Fiának fogják hívni. Az Úr Isten neki adja atyjának, Dávidnak trónját, és uralkodni fog Jákob házán örökké, s országának nem lesz vége.” Mária megkérdezte az angyalt: „Hogyan válik ez valóra, amikor férfit nem ismerék?” Az angyal ezt válaszolta és mondta neki: „A Szentlélek száll rád, s a Magasságbeli ereje borít be árnyékával. Ezért a születendő Szentet is az Isten Fiának fogják hívni. Íme, rokonod, Erzsébet is fogant öregségében, s már a hatodik hónapban van, noha meddőnek mondták, mert Istennél semmi sem lehetetlen.” Mária így válaszolt: „Íme, az Úr szolgálója vagyok, legyen nekem a te ígéd szerint.” Erre az angyal eltávozott. (Lk 1,24-38)

Nagycsütörtök – Utolsó vacsora

Amikor beesteledett, odaérkezett a tizenkettővel. Amikor letelepedtek és ettek, Jézus így szólt: „Bizony, mondom nektek: közületek az egyik, aki velem eszik, elárul engem.” Erre azok elszomorodtak, és egyenként kérdezgetni kezdték tőle: „Csak nem én vagyok az?” Ő azt felelte nekik: „Egy a tizenkettő közül, aki velem egyszerre márt a tálból. Az Emberfia ugyan elmegy, ahogy meg van írva róla, de jaj annak az embernek, aki az Emberfiát elárulja! Jobb lett volna annak az embernek, ha meg sem születik!” Miközben ettek, Jézus fogta a kenyeret, áldást mondott, megtörte, és odaadta nekik ezekkel a szavakkal: „Vegyétek, ez az én testem.” Azután fogta a kelyhet, hálát adott, és odaadta nekik. Mindnyájan ittak belőle. Ő pedig így szólt: „Ez az én vérem, a szövetségé, amely sokakért kiontatik. Bizony, mondom nektek: többé nem iszom a szőlő terméséből addig a napig, amíg az újat nem iszom Isten országában.” (Mk 14,17-25)

Nagypéntek – Keresztrefeszítés

Jézus pedig keresztjét hordozva kiment az úgynevezett Koponyahelyre, amelyet héberül Golgotának hívnak. Ott keresztre feszítették őt, és vele másik kettőt kétfelől, Jézust pedig középen. Pilátus egy feliratot is készíttetett, és a keresztre helyeztette. Ez volt ráírva: „A Názáreti Jézus, a zsidók királya.” Ezt a feliratot tehát sokan olvasták a zsidók közül, mert közel volt a városhoz az a hely, ahol megfeszítették Jézust. Héberül, latinul és görögül volt írva. A zsidók főpapjai ezért arra kérték Pilátust: „Ne azt írd: »A zsidók királya«, hanem: Ez azt mondta: »A zsidók királya vagyok!«” Pilátus azt felelte: „Amit írtam, azt megírtam!” A katonák pedig, miután megfeszítették Jézust, fogták a ruháit, elosztották négy felé, minden katonának egy részt, azután fogták a köntöst is. A köntös azonban varratlan volt, felülről az aljáig egy darabban szőve. Ezért azt mondták egymásnak: „Ezt ne vágjuk szét, inkább vessünk rá sorsot,

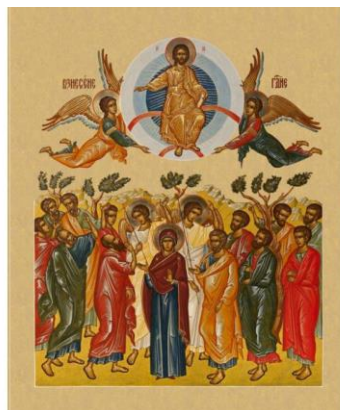
kié legyen!” Ez azért történt, hogy beteljesedjék az Írás, amely így szól: „Elosztották maguk között ruháimat, és köntösömre sorsot vetettek.” A katonák tehát ezt tették. Jézus keresztye mellett ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, Kleofás felesége és Mária Magdolna. Amikor Jézus meglátta anyját és az ott álló tanítványt, akit szeretett, így szólt anyjához: „Asszony, íme, a te fiad!” Azután azt mondta a tanítványnak: „Íme, a te anyád!” És attól az órától magához vette őt a tanítvány. Ezután Jézus, aki tudta, hogy már minden bevégeztetett, hogy beteljesedjék az Írás, így szólt: „Szomjazom!” Volt ott egy ecettel teli edény. Ezért ecettel telt szivacsot tűztek egy izsópra, és a szájához nyújtották. Amikor Jézus az ecetet megízlelte, azt mondta: „Beteljesedett!” És fejét lehajtva kiléhelte lelkét. (Jn 19,17-30)

Húsvétvasárnap – Feltámadás

A hét első napján kora hajnalban a sírhoz mentek. Magukkal vitték az illatszereket is, amelyeket készítettek. A követ a sírtól elhengerítve találták. Amikor beléptek, nem találták az Úr Jézus testét. Történt pedig, hogy amíg ezen tanakodtak, egyszerre két férfi állt ott mellettük, ragyogó ruhában. Az asszonyok megijedtek, és a földre szegezték tekintetüket. Azok pedig így szóltak hozzájuk: „Miért keresitek az élő a holtak között? Nincs itt, hanem feltámadt. Emlékezzetek csak vissza, mit mondott nektek, amikor még Galileában volt: »Az Emberfiának a bűnös emberek kezébe kell kerülnie, hogy megfeszítsék, de harmadnapra föltámad.«” Ekkor eszükbe jutottak a szavai. Visszatértek tehát a sírtól, és elmondták mindezt a tizenegynek és a többieknek. Mária Magdolna, Johanna, Mária, Jakab anyja és a velük lévő többi asszony mondta el mindezt az apostoloknak. Ők azonban képzelődésnek tartották szavaikat, és nem hittek nekik. Péter mégis útra kelt, és a sírhoz futott. Behajolt, de csak a lepleket látta, ezért a történeteken elcsodálkozva hazament. (Lk 24,1-12)

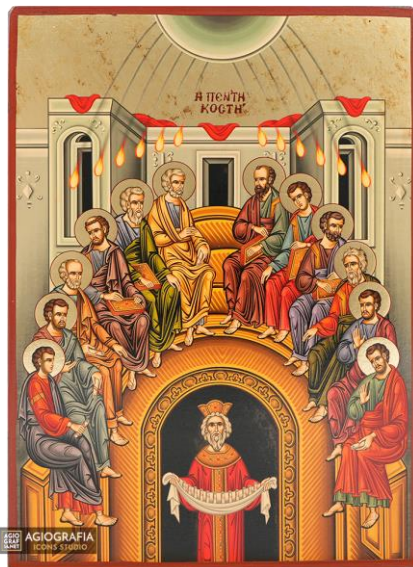
Urunk Mennybemenetele

Egyszer, amikor Jézus együtt evett tanítványaival, megparancsolta nekik, hogy ne hagyják el Jeruzsálemet, hanem várjanak az Atya ígéretére, „amelyről – úgymond – tőlem hallottatok: Mert János csak vízzel keresztelt, de ti néhány nap múlva a Szentlélekkel fogtok megkeresztelkedni.” Az egybegyűltek erre megkérdezték: „Uram, mostanában állítod helyre Izrael országát?” „Nem tartozik rátok – felelte –, hogy ismerjétek az időpontokat és a körülményeket. Ezeket az Atya szabta meg saját

hatalmában. De megkapjátok a Szentlélek rátok leszálló erejét, és tanúim lesztek Jeruzsálemben s egész Júdeában és Szamáriában, sőt egészen a föld végső határáig.” Azután, hogy ezeket mondta, a szemük láttára fölemelkedett, és felhő takarta el szemük elől. Amint merőn nézték, hogyan emelkedik az égbe, egyszerre két férfi termett mellettük fehér ruhába öltözve. Ezt mondták nekik: „Galileai férfiak! Mit álltok itt égre emelt tekintettel? Ez a Jézus, aki tőletek az égbe vétetett, úgy jön el ismét, amint szemetek láttára a mennybe ment.” Erre az Olajfáról elnevezett hegyről, amely Jeruzsálemtől egy szombatnapi járásra van, visszatértek Jeruzsálembe. (*ApCsel 1,4-12*)

Pünkösöd – Szentlélek eljövetele

Amikor elérkezett pünkösöd napja, ugyanazon a helyen mindnyájan együtt voltak. Egyszerre olyan zúgás támadt az égből, mintha csak heves szélvész közeledett volna, és egészen betöltötte a házat, ahol ültek. Majd lángnyelvek jelentek meg nekik szétoszolva, és leereszkedtek mindegyikükre. Mindannyiukat eltöltötte a Szentlélek, és különböző nyelveken kezdtek beszélni, úgy, ahogy a Lélek szólásra indította őket. Ez idő tájt vallásos férfiak tartózkodtak Jeruzsálemben, az ég alatt minden népből. Amikor ez a zúgás támadt, nagy tömeg verődött össze. Nagy volt a megdöbbenés, mert mindenki a saját nyelvén hallotta, amint beszéltek. Nagy meglepetésükben csodálkozva kérdezték: „Hát nem mind galileaiak, akik ott beszélnek? Hogyan hallja hát őket mindegyikünk a saját anyanyelvén? Mi pártusok, médek, elamiták és Mezopotámiának, Júdeának, Kappadóciának, Pontusznak, Ázsiának, Frigiának, Pamfiliának, Egyiptomnak és Líbia Cirene körüli részének lakói, a Rómából való zarándokok, zsidók és prozeliták, krétaiak és arabok: halljuk, hogy a mi nyelvünkön hirdetik Isten nagy tetteit.” (*ApCsel 2,1-11*)